

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA POSTÁN KÜLDVE EGY ÉVRE 4 KORONA.

II. évfolyam 15. szám.

Ára 4 fillér.

1914. április hó 12.

ÉJSZAKAI IMA.

Adj — aki ezeket adod —
Pár vig reggelt, pár jó napot,
Pár szép hetet és hónapot.

Fehér, meszelt kastélyszobát,
Zöldpenészes pincék borát,
Nőt, ékszert, dalt és zongorát.

Vén, fényes, barna sifonért,
Benn' hüs fehérneműt — fehérét:
Kis semmiket a mindenért.

Adj aratást, adj szüretet,
Sáros őszt, havas teleket,
Két jó lovat, két gyereket.

Egy tehénkét, egy hü kutyát,
Ötven-hatvan szép régi fát:
Halas ér fusson köztük át.

Adj békét, hogy ne fájjanak,
A vágyak és ne vájjanak,
Mint éhes holló madarak.

Adj megvetést, gögöt, derüt,
Az édes mellé keserüt,
Halált: könnyüt; sirt: egyszerüt.

Kemény Simon.

HALVACSORA A KASZINÓBAN.

LEVÉL A SZERKESZTŐHÖZ.

Kedves Szerkesztő Úr!

A mult héten halvacsora volt a kaszinóban. Társasvacsora, tetszik tudni s én is elmentem, pedig nem szeretem a halat. Miért mentem el? — ezt kérdezi ön. Megmondom. Azért mentem el, mert azt hittem, hogy lesz valami hecc.

Hogy milyen heccre gondoltam? Hát megvallom, azt hittem, hogy föl fogják oszlatni a vacsorát. Makói szokás szerint ugyanis a társasvacsorákat törvényellenesnek minősítik és föloszlatják. Szolgáljak példával? Tetszik emlékezni arra az emlékezetes borjúpörköltre, melyet Érdekinél társasvacsoráztak — volna, ha a rendőrség és csendőrség karhatalommal, sőt szuronyhatalommal meg nem akadályoztak volna.

Igaz, hogy az borjúpörkölt volt — 80 fillérért per kopf, ez meg hal volt 3 koronáért koponyánként s az is igaz, hogy az Érdekinél volt, ez pedig a kaszinóban, de én azt hiszem, hogy az

Bélelt boritéku **OCEÁN** LEVÉLPAPIROS

a jelenkor legjobb levélpapírosa, mely az egész országban általánosan el van terjedve és árai a legmérsékeltebbek. Raktáron és mindenkor kapható négy különböző, igen tetszetős alakban 10, 50 és 100 darabonként csomagolva KOVÁCS ANTAL papirkereskedésében.

egészen mindegy, elvégre mostanában a kaszinó is elég demokratikus hely s ha a hal és a borju között van is valami különbség, vagyis hogy az egyik nem hus, a másik nem hal — mégis azt véltem, hogy az állameszme szempontjából ez nem különbség.

Belépve a kaszinóba, látom ám, hogy vagy hetvenen ülnek körül az asztalokat. No — gondoltam — ez szép hecc lesz. Hogy fognak ezek oszolni, ha *Bóna* kiáll a középére és a törvény nevében harsány hangon föloszlatja a vacsorát. És hogy fognak ezek ülni, ha nem oszolnak, hány 14 kis napot fog ezek között kiosztani Csala kapitány ur.

Körül néztem: Első volt, akit megláttam, Espersit. Naná, majd ő nem lesz ott, ahol tilos, pedig még most is hátralékban volt van a 14 napocskával, hogy a 200 kroncsit se feledjük. De mi az? A főispán ur öméltsága is itt, az alispán ur is itt? Hát ezek is kihágnak? No mindegy, annál szebb, mégis csak vagy egyenlőség — vagy a jogban, vagy a jogtalanságban.

Már kezdtem kételkedni, hogy talán nem is lesz hecc s már kezdtem sópáncodni, hogy Istenem, milyen utolsó fészek ez a Makó, se színház, se más hecc, milyen unalmas. De aztán észreveszem, hogy jelen van ám az egész rendőrség. Ott volt a főkapitány ur is Jézus segítségével, a *Bóna* kapitány ur is, a Csala kapitány ur is, sőt még Dominusz is ott *lévén*, no ennek se lesz jó vége, gondoltam. Ilyen készültséggel nem jön hiába a rendőrség.

Csak épen a csendőrséget nem láttam. No, — gondoltam, — azok bizonyára el vannak bujva a kertben, s *Erdélyi* főhadnagy vezérletével várják a jelet a bevonulásra.

Annyi baj legyen, — gondoltam, s már előre megterveztem, hogy ha majd oszlatásra kerül a sor, hát én megyek, de viszem a halamat is. Madzsar direktor ur szintén aligha így nem tervezte, ellenben Dózsa Imre az asztal végén ült, s aligha mindenre el nem készülve azzal a szándékkal ült oda, hogy amíg

ő hozzá ér a karhatalom, addig ő nyugodtan elfogyasztja a porcióit.

Igy elmélkedtem magamban, mikor megszólalt a zene; Purcsi Károly zeneditett rá, s én már kezdtem élvezni, mert szeretem a halat zeneszóval, — de csak épen, hogy rázenedített, már el is hallgatott.

— Mit akarnak itt? Nem lesz zene, nem tudják, hogy bőjt van? — ezzel a parancsszóval oszlatták föl a cigányokat, s én titkon, örömmel láttam, hogy már kezdődik, a cigányokat már menesztik. Azok nem is ellenkeztek, mentek, miután megpróbálták a tányérozást csekély sikerrel.

Csakhamar fölszolgáiták a halat, már mindenki falatozott s még hire sincs a karhatalomnak. *Draskóczy* tiszteletes ur már szónokolt is, mégsem jön a karhatalom. Némelyek már a harmadik adag hálnál tartanak, és még sem oszlatnak. Hát mi lesz? Hát az lett, hogy mindenki evett-ivott és a rendőrség nem avatkozott bele.

Akárhogy csodálkozik, kedves szerkesztő ur, de én nagyon csalódtam. A remélt vacsora föloszlatás elmaradt, hiába volt jelen a rendőrség, és sehogy sem tudom megérteni, hogy ez hogy történhetett. A rendőrségünk már nincs tudatában a kötelességének, már megtűri a társasvacsorákat. De hát akkor mi lesz a jogrenddel. Reményilem, hogy ez is szóba kerül még a városi közgyűlésen, s reményilem, hogy felfüggesztik a rendőrkapitányt.

A hal egyébként jó volt.

Tisztelettel: **Kajla Gusztáv.**

Tánc közben.

Egy igen csinos leány egyik makói táncmulatságon a következőket mondta táncosának, egy fiatal ügyvédjelöltnek:

— A múlt éjjel azt álmodtam, hogy Aradról ide utaztam a bálba, de olyan gyorsan, hogy mig az egyik lábommal Aradon, a másikkal már Makón voltam.

Ügyvédjelölt: Jaj, be szerettem volna akkor Mezöhegyesen lenni.

Hasznos tudnivalók.

1.

Ha megmosod a kezed, mindég lefelé tartsad, különben a víz befolyik a manzsettádba.

2.

Ha eljegyzed magad egy lánnyal, nézd meg jól, vajjon szép-e, mert az ösmerősöknek erre a kérdésére válaszolni kell.

3.

Az utca közepén ne olvass ujságot, mert el találsz gázolni egy automobilt és nagy kártérítést kell fizetned.

4.

Ha egy hiteleződ azt kérdi tőled, mikor fizetsz neki, mondd, hogy ha majd meg lesz az új városháza.

5.

Ha nyaralni akarsz menni, maradj itthon.

A részeg ember.

A rendőr egy részeg embert visz az utcán. Hogy mit jelent az, mikor egy rendőr részeg embert visz, azt csak az tudja, aki látja.

Taszigálja, lökdösi a rendőr maga előtt a részeg pasit és folyton szidja.

A részeg ember végül is megunja a dolgot és így szól:

— Hé Andris, mit lökdös engem? El tudok én esni magamtól is.

Fél a hideg víztől.

Fiatal lányok és ifjak beszélgetnek a lélekvandorlásról. Az egyik kis lányka azt mondja:

Ha már állattá kellene változnom halálom után, hát valami nemes állat szeretnék lenni, például hattyu.

Egy másik leányka félre huzza a száját:

— Hattyu legyek? Hogy is ne! Még hogy egész nap hideg vízben tartsam a hasamat...

Találja ki.

Egy vidéki ur a Király-utcában megszólít egy idegent:

— Kérem Kohn ur, merre van az Andrassy-ut?

— Honnan tudja maga, — feleli a kérdezt — hogy engem Kohnnak hívnak?

— Hát azt kitaláltam.

— Nü, hát akkor majd kitalálja azt is, hogy merre van az Andrassy-ut.

Szatyi utolsó anekdotája.

Szegény öreg Szatyinak, a szegedi szintársulat legnépszerűbb tagjának feljegyezzük az utolsó anekdotáját, amit a mindig vidám és mindig kedves bohém utolsó délutánján mesélt el ujságíró társaságban.

Négyen ülnek a kávéházban az ablak mellett, — mondta Szatyi. — A négy közt egy nagyothalló ember is van, ennél fogva a társalgás igen hangosan megy, amikor bejön az ötödik ur. Hármukkal kezét fog, mint régi ismerőseivel, a negyediknek, a nagyothallónak bemutatkozik:

— Gombóc vagyok Szentesről.

— Micsoda?

— Gombóc vagyok! — kiált nagyot a másik.

— Szabad még egyszer kérnem?

— Gombóc! Gombóc!!

— Hja ugy, köszönöm, Fazekas vagyok, — nevet a nagyothalló ugy, hogy a könnye hull bele.

— De mit nevet kérem?

— Tudja, hogy először hogy értetem a nevét? Gombócnak értettem.

Fő az egészség!

A dohányzóknak pedig arra különösen vigyázniok kellene, mert a rossz cigaretta-papíros az egészségre rendkívül ártalmas. Az a dohányzó, ki egészségére vigyáz,

Marchand cigarettahüvelyt

használ, mely az egészségre ártalmas anyagoktól mentes. Kapható a főraktárban:

Kovács Antal főtéri papirkereskedésében.

A jó tehen.

Tehenet akart venni egy jámbor gazda — és tehenet akart eladni egy ravasz magyar. Összelalákoznak és megkezdődik az alku.

A ravasz dicséri a tehenet:

— Tudja János gazda, ha ezt a tehenet megveszi, hát akkor *tejet vesz, meg vaját vesz!*

Ez az érv hatott, a jámbor gazda megveszi a tehenet

Másnap aztán nagy meglepetve látja, hogy bizony a jó tehen alig ad három icce tejet. Három icce tejből pedig nem sok tej meg vaj jut.

— Felkereste hát a tehen volt gazdáját, és vissza követeli a tehen árát. Mert ő nem ilyen tehenet akart venni, amelyik három icce tejet ad. A furfangos gazda azonban nem vette vissza a tehenet, hanem azt mondta, tegyen köztük igazat a bíró.

Igy bíró elé került a tehen vásár ügye.

A jámbor gazda panaszára megkérdi a bíró a ravaszt:

— Igaz-e az, hogy úgy adta el János gazdának a tehenet, hogy azt mondta: „Ha ezt a tehenet megveszi tejet vesz, meg vaját vesz?” És igaz-e, hogy a jó tehen csak három icce tejet ad?

— Ugy igaz mindakettő — felelt a ravasz gazda.

— Hát akkor miért nem adja kend vissza a tehen árát, — ha nem olyan a tehen, mint amilyennek ígérte?

— Nem olyan? . . . Olyan biz'a. Én azt mondtam, „Ha János gazda ezt a tehenet megveszi, tejet vesz, meg vaját vesz.” Egyebet nem mondtam. Ez pedig igaz. Mert én tudtam, hogy a tehenem csak három icce tejet fog adni. Így aztán az én tehenem mellett János gazda tejet is venni fog meg vaját is. Mert a tehen nem ad. Mióta övé a tehen, veszi is János gazda a tejet is meg a vaját is . . .

A kiállításon.

Egy gazdag marha-kereskedő lefotografáltatja magát a kiállítás részére; mellette egy hizott tehen látható. Megmutatja a képet egy barátjának s kérdi, hogy tetszik?

— Igen jól, — felel a barátja, — de ki az a hölgy ott melletted?

A hajótöröttek.

Egy hajó elsüjed. A kapitány, Weisz és Kohn megmenekülnek. Amint partra érnek, egy tömeg hurráh-val fogadja őket. Egy ur odalép hozzájuk és azt mondja:

— A kapitány hogy megmenekült, ezt érhetőnek tartom, mert jó uszó, de maguk hogy menekültek meg, ez érhetetlen.

— Ez ugy történt, — mondja Weisz — hogy amikor a vízbe voltunk, én és a Kohn elkezdünk a kezünkkel beszélni és addig beszélünk, amig partra értünk.

Micsoda Budapest.

A tanító az iskolában Budapestről beszélve, Budapestet Magyarország szívének nevezi.

A következő órán kíváncsi, hogy a tanulók ezt a szép hasonlatot megjegyezték-e, megkérdi:

Mi Budapest?

Semmi válasz

Hogy a tanulókat könnyebben rávezesse, fölteszi a kérdést:

— Mi az ember középpontja?

A kis Móric jelentkezik.

— No mond meg.

— Budapest Magyarország köldöke!

Mire gondolt?

Egy leánynevelő-intézet növendékei a tanárnő felügyelete alatt kimennek a ligetbe játszani. Két gólyamadár ereszkedik alá, ezt meglátják a leánykák, elkezdenek nevetni és összesugdosnak. A tanárnő látva a leánykák sugdosását, oda szól:

— Kisasszonyok, Önök hiába sugdosnak, az mégis úgy van.

Az öreg ur.

— Lajos bácsi, milyen friss, milyen ragyogó, milyen fiatal . . .

— Persze fiaim, tegnap ünnepeltem a huszadik születésem napját.

— A huszadikat?

— Azt. De harmadszor.

Hallgatni arany.

Egy nappal az esküvő előtt a vőlegény illő tapintatossággal szólt a menyasszonyához:

— Drága szívem, mielőtt odalép-nénk a pap elébe, ki frigyünket örökké szentesíti, egy életbevágó nehéz vallomással tartozom neked. De ígérd meg, hogy nem fogsz neheztelni, s hogy jövő-dő boldogságunkat e vallomás zavarni nem fogja.

A menyasszony gyöngéden felel:

— Beszélj csak drágám, nem haragszom meg.

— Tudd meg tehát, — vallotta az ifju vőlegény — hogy fiatal koromban egy meggondolatlanságot követtem el, — nekem gyermekem van.

— Ugyan ne bolondozz! — felelt a kis menyasszony — van nekem kettő s nem szólok egy szót se!

Együgyü János szamara.

Együgyü János legeltette a szamarát és miután az jóllakott, a kötőfékénél fogva a szamarat, szépen hazafelé poroszkált a jámbor állattal.

Az országoton két csavargó kileste a félkegyelmű legényt, aki a cserebogarak házaseletéről gondolkozva, nagy elmélyedésben haladt a szamar előtt és annyira gondolkozott, hogy szinte a földet turta a fejével. Ezt látva a csavargók, utánalopództak és az egyik leoldotta a kötőféket a samárról, a másik pedig a nyakába vette a kötelet és az elhajtott samár helyett nyugodtan lépegetett Együgyü János után.

Egyszer csak feltűnt Jánosnak is, hogy nagyon csöndesen viselkedik a samár. Viszszanézett, hát majd kitorpte a nyavalya, amikor látta, hogy embert vezet a kötőféken. A csavargó ekkor egy mesével nyugtatta meg a halálra rémült Jánost. Elmondta, hogy ő most másodszor jár az emberi formájában. Az imént még azért volt samár, mert gyerekkorában megsértette az anyját, aki akkor úgy elátkozta, hogy samárrá változott.

A csavargó aztán azt is elmagyarázta, hogy az átoknak csak addig volt ereje, amíg ő mint samár olyan embernél nem szolgált, aki még senkinek sem vétett.

— Na hát, én nem is vétettem még senkinek, büszkélkedett János.

A csavargó pedig nagy hálálkodással megköszönte neki, hogy általa visszanyerte emberi formáját. Ezzel kezét fogtak és minden jót kívánva egymásnak elváltak.

Később elment a vásárra Együgyü János, hogy új szamarat vegyen magának. Hát amint ott jár-ke, egyszerre csak szembe találkozik az ő régi szamarával. János módfelett elgondolkozott és sokáig csóválta a fejét.

Aztán lassan odalépett a samárhoz és nagy fejcsóválással ezt sugta neki:

— Na te akasztófára való! Már megint megsértetted az édesanyádat?!

KOSÁR-NAPTÁRAK 1915. ÉVRE GYÁRI ÁRBAN

Tisztelettel értesitem Makó város és vidéke t. kereskedőit, hogy az újévkor ajándéku szolgáltató **fali (kosaras) naptárakból** nagy **cégnomással** ellátva igen jutányos árban szállítom. — A többféle igen csinos kivitelű minták már megtekinthetők főterei papirkereskedésemben. A naptárak teljesen felszerelve december hónap második felében kerülnek szállításra. **KOVÁCS ANTAL** papirkereskedő
Szives megrendelést kérve, vagyok teljes tisztelettel: **MAKÓ :: FŐTÉR.**

Az ébresztő óra.

*

Egy amerikai órás ujmódi ébresztő órát talált föl, mely gyűrű alakú s a kijelölt időre egy tű szurásával ébreszti föl az alvót.

(Vevő belép a boltba. A kereskedő elébe szalad.)

— Aásztos szoeája. Mit tetszik parancsolni kremássan?

— Egy vekkert jó erős csengővel.

— Kremássan, az már nem divat. Méltóztassék inkább ezt a modern ébresztőt megtekinteni.

— Ez is óra?

— Hogyne, kremássan. Ezt a becses feje fölé függeszti két három méter magasra. A kellő pillanatban, mondjuk reggel fél nyolckor ez az ötkilós suly fog a becses fejére esni. Szavamra.

— Öt kilós?

— Ha parancsolni méltóztatik, van itt tizkilós is.

— Hogy az ördögbe ne!

— Talán akkor inkább emezt! Tá-tott szájjal méztatik aludni?

— De mennyire! Rövidlátó feleségem a multkor fürdőkádnak nézte a számát és megfürösztötte benne a hatodik gyereket.

— Pompás! Akkor ez megfelel. Itt egy rugó. Ezt rá méztatik erősíteni becses zápfogára. Reggel fél nyolcra percnyi pontossággal kihuzza, s fel tetszik rá ébredni.

— Elhiszem.

— Vagy talán ez inkább megfelel? Ébresztő hajhuzó. Belecsipteti becses haját s a kellő pillanatban két marék haj kirántására ebred fel.

Némi hallgatás.

— Kérem. Van abból az elsőből, a koppantósból huszkilós is?

— Hogyne. Multkor vett belőle egyet a vasfejű ember (Létrán föl, létrán le.) Tessék!

— Ez jó lesz. Holnap reggel felköltöm vele az anyósomat. (Megelégedetten el.)

Halottkémi jelentés.

Ilyen is volt már sok, egyik pompásabb a másiknál, hanem ez, amelyet vidékről kaptunk, talán valamennyi elől elviszi a pálmát.

Halottkémi jelentés.

1. A halott vezeték és keresztnéve: Keresztnéve nem volt, mert zsidó volt.

2. A meghalt állása és foglalkozása: Az alsó végen volt korcsmája.

3. Lakása: Egy szoba a mások korcsmával.

4. Születési helye: Harmadéve jött a faluba.

5. Kora: Nem volt koros.

6. Vallása: Fenti.

7. Halál oka: Nyomából itélve furkósbót.

8. A gyógykezelő orvos neve: A szomszédban volt akkor.

9. A halál napja és órája: Nem nappal volt, hanem éjjel volt.

Észrevétel: Nem vett ő szegény észre semmit.

Megszokás.

A biró: Ön tehát azt állítja, hogy be volt rugva, amikor a kávéházból a magáé helyett a panaszos télikabátját vitte el.

A vádlott: Ojjé, azt sem tudtam, fiu vagyok-e vagy lány!

— De másnap csak tudta?

— Igen, de akkor már megszoktam az uj kabátomat!

Amerikában.

A Broadwayn két uri ember társalog:

— És miért vándorolt ön ki Magyarországból?

— Mert ott az igazságszolgáltatás hajmeresztő.

— Hogyan?

— Képzelve csak: elítéltek hat hónapra, mert gazdasággal foglalkoztam.

— Hihetetlen! Hát milyen gazdasággal foglalkozott? Tej-, szőlő-, baromfi vagy mezőgazdasággal?

— Dehogy, — orgazdasággal.

Salamoni ítélet: még egyszer

— Makói történet. —

1. Fejezet. Ebben a mai, romlott világban talán már azt se tudják az emberek, ki volt a bibliai Salamon király és milyen volt az a bizonyos bölcs ítélet. Hát — a gyöngébbek kedvéért — ilyen volt: Két asszony pörösködött Salamon király ítélőszéke előtt. Egy kis gyermekért pörösködtek, hogy melyiké. Az egyiké avagy a másiké. Mindegyik asszony tanukkal bizonyította, hogy az övé. A bölcs király ítelt: ketté kell vágni a gyermeket, egyik fele legyen az egyik asszonyé, másik fele a másiké. Már hozták a kardot, a mikor sikoltva szólt az egyik asszony: Ne bántsátok a gyermeket, legyen inkább a másiké. És a király szólt: Ez anya!

2. Fejezet: Annak a modern históriának, amely a további fejezetekben következik, a bibliai bölcs Salamonhoz semmi köze. Nem a bírót hívják benne Salamonnak, hanem az egyik pörös felet. És nem is gyerekről van szó, hanem egy kanna tejről. Viszont azonban, ahogy a modern Salamon eleget tett a bírói ítéletnek, annak mégis csak van valami köze a bibliai Salamonhoz.

3. Fejezet: Ballagott Makó felé a tanyáról két tejes ember. A karjukon kanna, a kannában tej, amely eladás végett vivődött a makói piacra. Salamon volt az egyik ember neve, a másiké Péter. Ballagás közben Salamon és Péter beszélgettek, beszélgetés közben politizáltak, politizálás közben összevesztek, összeveszés közben ököltre mentek és öklözés közben feldöntötték a Péter földre helyezett tejeskannáját. A tej kidült és Péter kártérítésért bepörölte Salamont.

4. Fejezet: A bíró előtt Péter azt mondta, hogy Salamon döntötte ki a tejet. Salamon azt mondta, hogy Péter döntötte ki. Tanu nem volt, a bölcs bíró úgy ítelt, hogy közös verekedésben döntötték ki, tehát: Salamon térítse meg

Péternek a felét és pedig természetben. A felek belenyugodtak az ítéletbe, mindössze Salamon ezt kérdezte a bírótól:

— Kérem, nagyságos bíró ur, *melyik felét kell megadnom a tejnek?*

— Furcsa kérdés — hangzott a válasz — amelyiket akarja!

— Köszönöm! — mondotta Salamon és eltávozott Péterrel, akivel persze nyomban kibékült.

5. Fejezet: Másnap Péter megkapta azt, a mit megítéltek neki. Küldött neki Salamon — maga is tejes ember — *egy félkanna vizet.*

A szigorlaton.

Tanár: Hiszen ön egy szót se tud! Kénytelen vagyok önt megbuktatni.

Jelölt: Tanár urnak ez a cselekménye a büntető törvénykönyvbe ütköznék!

Tanár: Hogy, hogy?

Jelölt: A 365. szakasz ugyanis azt mondja, hogy: „Aki másnak tudatlanságát arra használja föl, hogy neki kárt okozzon — csalást követ el.”

Nem maradt adós.

Egy huszártisztnek huncut kutya-mosója volt, akivel szeretett eltréfálni. Egy este azt mondja a puccernek:

— Vedd a kancsót és hozz bort!

— Kérek pénzt főhadnagy ur!

— Te állat, pénzért minden számár tud bort hozni.

A pucer elmegy, majd visszajön és szónéklül leteszi a kancsót. A főhadnagy a kezébe veszi, inni akar és akkor látja, hogy a kancsó üres.

— Te gazember, hisz ez a kancsó üres!

— Teli kancsóból minden ökor tud inni — feleli vigyorogva a pucer.

Mindenféle hivatali-, iskolai-, énekes- és imakönyvek bekötését díszes kivitelben, címaranyozással KOVÁCS ANTAL könyvkötészete. és márványozással a legjutányosabb árak mellett készíti

TUTYI.

A jó kis Rákóczi megszenvedett a hazáért. Mögérdemli a bizalmat, amit mög-szavaltak neki, mert még most is szenved a hazáért.

Mer elég szenvedés az, hogy annyit szőnyegen forgott a megyegyűlésen és foroghat még a városi közgyűlésen is. Ezek után hányszor fordulhat mög a sirjában a szögény nagy fejedelem.

No de a Vastagh ur legalább jól járt. Neki vót lettőbb haszna a jó kis fölbuzdulásból, mert legalább eladott egy jó kis képet, amit pedig máskülömben aligha eladott vóna.

A jó kis Donó hadnagyot fömentették a jó kis esküdtek. Pedig a jó kis makaiak aszonták, hogy a jó kis Donó akkor is mög érdemőne egy pár évet, ha nem gyilkolt vóna, merthogy jó kis ember vót, ahogy errefelé ismerték.

Ilyen furcsa az a jó kis igazság. Aki csak kihágást követ el, azt mögbüntetik, de aki gyilkol, azt fölmentik, még se löhet olyan rossz az a zuj törvény a zeskütszékrü.

Aszongyák, hogy most mán vége van a sajtószabadságnak, oszt aki szabadon ír, azt becsukják. Szögény Skorpió, mi lösz vele, ha most mán nem terjesztheti szabadon a gondolatait? A jó kis Skorpió.

Kamarazene, vagy mi lösz vasárnap a megyeházán. Csak azt nem tudom, hogy mé kamarazene, ha a nagy tőrömbbe lösz. Ha kamarazene, hát a spájzba kéne csináni . . .

A felekezeti békesség.

Pityeregve jön haza az iskolából a Gyurika s panaszkodva mondja el nagy baját édesanyjának, aki persze ezzel a kérdéssel fogadja:

— Mi bajod fiacskám?

— A Bordó azt mondta nekem: zsidó.

— No hát, hisz az nem baj. Te tényleg zsidó vagy, majd ha máskor is azt mondja neked zsidó — mondd neki: keresztény.

Másnap Gyurika még keservesebb bögés közepette rontott be az anyjához:

— Mi történt már megint?

— A Pista ma is azt mondta: zsidó.

— No! És te nem vágta vissza, hogy: keresztény?

— De igen! felelte keservesen sirva a gyerek. — Mondtam neki, de ő nem volt mérges.

Fogorvosnál.

A fogorvoshoz jön egy páciens és a fogát akarja kihuzatni. A fogorvos ráteszi a fogót s az lecsuszik.

— Látja, — mond az orvos, — így huzták a fogakat száz év előtt.

Aztán megint megfogja a fogát és letöri.

— Látja, — mond az orvos — így huz fogat a legujabb konkurrenssem.

Aztán megfogja a fogat harmadszor s kihuzza végre.

— Na lássa, — kiáltja büszkén, — így tudok én fogat huzni!

Smucig ember.

Feiglstock ur megegyezett a feleségével, hogy minden alkalommal, mikor a szerelem mámorába merülnek, egy forintot fog rakni a takarékperselybe és mindig ujévkor fogják a tartalmát megolvasni.

Mikor az év leforgása után Feiglstock ur megnyitotta a perselyt, legnagyobb meglepetésére talált benne aranyakat, sőt két ötven koronást is.

— Mit jelent ez Regina, honnan ezek az aranyak, meg a bankók?

— Hát azt gondold Feiglstock, hogy mindenki olyan smucig, mint te?